

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds: Folketingets Sundhedsudvalg

Anledning: Samråd B

Taletid: maks 15 min.

Tid og sted: onsdag den 11. juni 2008, kl. 16.15.

Fil-navn: Dokument 2

Samrådsspørgsmål B: Ministeren bedes kommentere DTUs henvendelse, omdelt på bilag 21, og herunder særligt redegøre for de administrative og økonomiske omkostninger for universiteterne som konsekvens af gennemførelsen af lovforslaget.

Svar:

Allerede i min oversendelse af DTU's henvendelse, kommenterede jeg den, og refererede herunder bemærkningerne til lovforslaget for så vidt angår økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Det fremgår således af bemærkningerne, at der ventes at være tale om begrænsede administrative byrder vedrørende ansøgning om tilladelser og opretholdelse af sikkerhedsprocedurer.

Det ventes ligeledes, at der ikke eller kun i begrænset omfang vil være behov for etablering af yderligere sikkerhedsprocedurer, idet der vil være tale om arbejde med stoffer, som der allerede i dag bør være sikkerhedsprocedurer for af hensyn til personalet og andre, som færdes ved og på institutionerne og disses laboratorier. Eventuelle merudgifter forventes derfor også at være begrænsede.

[DTU's henvendelse]

Høringsrunden, hvor universiteterne fik mulighed for at udtale sig om lovforslaget, gav ikke anledning til at ændre på ovennævnte opfattelse.

Derfor virker det som om, det nu her lang tid efter høringen kommer som en overraskelse, at hvis man besidder et stof eller materiale, som er omfattet af EU's eksportkontrolregler, ja så er man omfattet af lovforslaget, hvis formål netop er at sikre disse stoffer og materialer mod misbrug.

Jeg må også sige, at jeg ville være skuffet, hvis en institution som DTU ikke havde styr på sikkerheden, når de arbejder med farlige stoffer. Jeg vil sige, at hvis man på et universitet, der arbejder med den slags, ikke allerede har foranstaltninger, der langt hen ad vejen ligner det, der vil blive fastsat efter loven, ja, så bestyrker det mig kun i min opfattelse af, at vi må gøre noget.

Jeg har efter at have modtaget DTU's henvendelse derfor bedt dem om en uddybet vurdering. DTU svarer, at der i deres første svar er tale om en måske for bastant konsekvensvurdering. DTU oplyser da også, at de har en lang og god tradition for at fokusere på de sikkerhedsmæssige aspekter for den enkelte i forbindelse med arbejdsprocesserne og det omgivende miljø.

Derimod kender man ikke de nærmere sikringsaktiviteter, som lovforslaget giver anledning til, før loven er implementeret i en bekendtgørelse. Denne udmøntning vil man gerne inddrages i.

Hertil kan jeg sige, at DTU, de andre universiteter og andre interessenter naturligvis vil blive inddraget før udstedelsen af en bekendtgørelse, idet bekendtgørelsen vil blive sendt i høring.

Jeg er efter DTU's sidste brev meget fortrøstningsfuld i forhold til konsekvenserne af lovforslaget. Jeg er sikker på, at det ved implementeringen af lovforslaget vil vise sig, at man i stor udstrækning opfylder de nødvendige sikkerhedskrav.

Når det er sagt, vil jeg også gerne pointere, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at formålet med forslaget er at bringe de stoffer, som kan udgøre en fare for mennesker og dermed udgøre en fare for den offentlige sikkerhed, under kontrol, sådan at vi ved, hvor disse stoffer befinder sig, og hvordan de er opbevaret, så de ikke falder i forkerte hænder.

Jeg fornemmer også, at dette formål er alle faktisk enige i.

Lad mig afslutningsvis sige om den debat, der har været om lovforslaget, at en sådan lov naturligvis kan udformes på forskellige måder. Den er udarbejdet i samarbejde med Justitsministeriet på fuldstændig sædvanlig måde. Den måde vi har valgt, er fuldstændig i orden statsretligt, lovteknisk og retssikkerhedsmæssigt.

Jeg noterer da også med tilfredshed, at et stort flertal har tilkendegivet at ville stemme for forslaget.